

ابرها ـ خاک پای خدا

خداوند دیرخشم و بسیار قدرتمند است و هرگز شریران را تبرئه نخواهد کرد.
خداوند در گردباد و طوفان راه خود را دارد،
و ابرها خاکِ پایِ او هستند. (ناحوم ۱:۳)

پنجگانه تورات

من رنگین کمان خود را در ابر قرار میدهم، و آن نشانهای از عهدی خواهد بود که بین من و زمین بسته شده است. و هنگامی که ابری را بالای زمین بیاورم، رنگینکمان در ابر دیده خواهد شد. و رنگینکمان در ابر خواهد بود و من به آن خواهم نگریست تا پیمان جاودانی میان خدا و هر جاندار زندهای از هر ذیجسدی که بر زمین است را به یاد آورم. پیدایش ۹:۱۳-۱۴،۱۶

و خداوند روز در ستونی از ابر، پیشاپیش ایشان میرفت تا راه را به ایشان نشان دهد، و شب در ستونی از آتش، تا ایشان را روشنایی بخشد، تا روز و شب راه بروند. او ستون ابر را در روز و ستون آتش را در شب، از پیش روی قوم برنداشت. خروج ۱۳:۲۱-۲۲

و فرشته خدا که پیشاپیش اردوی اسرائیل میرفت، حرکت کرد و از پشت سر ایشان رفت؛ و ستون ابر از جلوی روی ایشان رفت و در پشت سر ایشان ایستاد. و میان اردوی مصریان و اردوی اسرائیل آمد و برای ایشان ابر و تاریکی بود، اما اینها را در شب روشنایی میداد، چنانکه تمامی شب به یکدیگر نزدیک نشدند. و واقع شد که در پاسی از بامداد، خداوند از میان ستون آتش و ابر به اردوی مصریان نظر کرد و اردوی مصریان را آشفته ساخت، خروج ۱۴: ۱۹ـ۲۰، ۲۴

و واقع شد که چون هارون با تمامی جماعت بنیاسرائیل سخن گفت، به سوی بیابان نگریستند و اینک جلال خداوند در ابر ظاهر شد. خروج ۱۶:۱۰

و خداوند به موسی گفت: «اینک من در ابری غلیظ نزد تو میآیم تا قوم چون با تو سخن گویم بشنوند و برای همیشه به تو ایمان آورند.» و موسی سخنان قوم را به خداوند بازگفت. و واقع شد که در روز سوم، هنگام صبح، رعد و برق و ابر غلیظی بر کوه پدید آمد و صدای شیپور بسیار بلند شد، چندان که تمامی قوم که در اردوگاه بودند، لرزیدند. خروج ۱۹:۹ ، ۱۶

و موسی به بالای کوه رفت و ابری کوه را پوشاند. و جلال خداوند بر کوه سینا قرار گرفت و ابر شش روز آن را پوشانید و روز هفتم موسی را از میان ابر صدا زد. و موسی به میان ابر رفت و به کوه بالا رفت. و موسی چهل روز و چهل شب در کوه بود. خروج 24: 15-16،18

و واقع شد که چون موسی داخل خیمه شد، ستون ابر نازل شده، بر در خیمه ایستاد، و خداوند با موسی سخن گفت. و جمیع قوم ستون ابر را که بر در خیمه ایستاده بود، دیدند. و جمیع قوم برخاسته، هر کس به در خیمه خود سجده کرد. خروج ۳۳:۹-۱۰

و خداوند در ابر نازل شد و آنجا با او ایستاد و نام خداوند را اعلام کرد. خروج ۳۴:۵

آنگاه ابری خیمه اجتماع را پوشانید و جلال خداوند مسکن را پر ساخت. و موسی نتوانست به خیمه اجتماع داخل شود، زیرا ابر بر آن ساکن بود و جلال خداوند مسکن را پر کرده بود. و چون ابر از بالای خیمه برداشته میشد، بنیاسرائیل در تمام مراحل خود

به راه خود ادامه میدادند. اما اگر ابر بالا نمیرفت، آنها تا روزی که بالا نمیرفت، سفر نمیکردند. زیرا ابر خداوند در روز بر فراز مسکن بود و آتش در شب، در برابر دیدگان تمامی خاندان اسرائیل، در تمام سفرهایشان. خروج ۴۰: ۳۴-۳۸

و خداوند به موسی گفت: »به برادرت هارون بگو که همیشه به مکان مقدس درون حجاب، پیش روی تخت رحمت که بر تابوت است، داخل نشود، مبادا بمیرد، زیرا من در ابر بر روی تخت رحمت ظاهر خواهم شد.« و بخور را بر آتش به حضور خداوند بگذارد تا ابر بخور، کرسی رحمت را که بر شهادت است بپوشاند، مبادا بمیرد. لاویان ۱۶: ۲،۱۳

.و در روزی که خیمه برپا شد، ابر، خیمه، یعنی خیمه شهادت را پوشانید، و از شام تا صبح، مانند منظره آتش بر خیمه بود همیشه چنین بود: ابر آن را در روز میپوشاند و ظاهر آتش در شب. و چون ابر از خیمه برمیخاست، پس از آن بنیاسرائیل کوچ میکردند و در جایی که ابر ساکن میشد، بنیاسرائیل در آنجا خیمههای خود را برپا میکردند. به فرمان خداوند، بنیاسرائیل کوچ ،میکردند و به فرمان خداوند اردو میزدند؛ مادامی که ابر بر خیمه ساکن بود، در خیمههای خود استراحت میکردند. و چون ابر روزهای بسیار بر فراز مسکن توقّف میکرد، بنیاسرائیل ودیعت خداوند را نگاه میداشتند و کوچ نمیکردند. و چنین بود که چون ابر چند روزی بر خیمه مینشست، به فرمان خداوند در خیمههای خود میماندند و به فرمان خداوند کوچ میکردند. و چون ابر از شام تا صبح میماند و صبح ابر برمیخاست، آنگاه کوچ میکردند. چه در روز و چه در شب که ابر برمیخاست، کوچ میکردند. و چه دو روز یا یک ماه یا یک سال که ابر بر خیمه میایستاد و بر آن میماند، بنیاسرائیل در خیمههای خود میماندند و کوچ نمیکردند. اما چون برمیخاست، کوچ میکردند. اعداد ۹:۱۵-۲۲

و در بیستمین روز از ماه دوم، از سال دوم، ابر از بالای خیمه شهادت برداشته شد. و بنیاسرائیل از بیابان سینا کوچ کردند و ابر در بیابان فاران ساکن شد. و ابر خداوند در روز، هنگامی که از اردوگاه بیرون میرفتند، بر سرشان بود. اعداد ۱۰:۱۱-۱۲،۳۴

و خداوند در ابری نازل شد و با او تکلم نمود و از روحی که بر او بود گرفته، به هفتاد نفر از بزرگان داد و چون روح بر ایشان قرار گرفت، نبوت کردند و دیگر متوقف نشدند. اعداد 11:25

و خداوند در ستون ابر نازل شد و در درگاه خیمه ایستاد و هارون و مریم را فراخواند و هر دو بیرون آمدند. و ابر از بالای خیمه برخاست و اینک مریم مبتلا به جذام، سفید مانند برف، شد. و هارون به مریم نگاه کرد و اینک او مبتلا به جذام بود. اعداد ۱۲:۵،۱۰

و آنها این را به ساکنان این سرزمین خواهند گفت، زیرا آنها شنیدهاند که تو ای خداوند، در میان این قوم هستی، که تو ای خداوند، روبرو دیده میشوی، و ابر تو بر فراز آنها ایستاده است، و تو روز در ستونی از ابر و شب در ستونی از آتش، پیشاپیش آنها حرکت میکنی. اعداد ۱۴:۱۴

و واقع شد که چون جماعت بر موسی و هارون جمع شدند، به سوی خیمه اجتماع نگریستند و اینک ابر آن را پوشانید و جلال خداوند ظاهر شد. اعداد ۱۶:۴۲

که پیش از شما در راه رفت تا جایی برای خیمههایتان بجوید، شب هنگام در آتش تا راهی را که باید بروید به شما نشان دهد، و روز هنگام در ابر. تثنیه ۱:۳۳

و شما نزدیک آمدید و زیر کوه ایستادید و کوه تا به وسط آسمان از آتش میسوخت، با تاریکی و ابرها و تاریکی غلیظ. تثنیه ۴:۱۱

این سخنان را خداوند با تمام جماعت شما در کوه از میان آتش و ابر و تاریکی غلیظ با صدای بلند گفت و چیزی بر آن نیفزود. و آنها را بر دو لوح سنگی نوشت و به من داد. تثنیه ۵:۲۲

و خداوند در خیمه در ستونی از ابر ظاهر شد و ستون ابر بر در خیمه قرار داشت. تثنیه 31:15

تاریخچه

ای خداوند، هنگامی که از سعیر بیرون آمدی، هنگامی که از صحرای ادوم بیرون آمدی، زمین لرزید و آسمان بارید، ابرها نیز آب ریختند. داوران ۵:۴

و او اطراف خود را با خیمههای تاریکی پوشانید، آبهای تیره و ابرهای غلیظ آسمان را. دوم سموئیل ۲۲:۱۲

و او مانند روشنایی صبح خواهد بود، هنگامی که خورشید طلوع میکند، یعنی صبحی بدون ابر؛ مانند علف تازهای که پس از باران، با درخششی شفاف از زمین میروید. دوم سموئیل ۲۳:۴

و واقع شد که چون کاهنان از قدس بیرون آمدند، ابر، خانه خداوند را پر کرد، به طوری که کاهنان به سبب ابر نتوانستند برای خدمت بایستند، زیرا جلال خداوند خانه خداوند را پر کرده بود. اول پادشاهان ۸:۱۰-۱۱

و در مرتبه هفتم واقع شد که گفت: »اینک، ابری کوچک از دریا، به اندازه کف دست انسان، برمیخیزد.« و گفت: »برو و به اخاب بگو: ارابهات را آماده کن و پایین برو، مبادا باران تو را باز دارد.« و در این میان، آسمان از ابر و باد سیاه شد و باران شدیدی بارید. و اخاب سوار شد و به یزرعیل رفت. اول پادشاهان ۱۸:۴۴-۴۵

و واقع شد که چون شیپورچیان و سرایندگان چون یک تن بودند، تا با یک صدا، خداوند را ستایش و سپاس گویند و چون با شیپورها و سنجها و آلات موسیقی آواز خود را بلند کرده، خداوند را ستایش کردند و گفتند: »زیرا او نیکوست و رحمت او تا ابد پایدار است«، آنگاه خانه، یعنی خانه خداوند، از ابر پر شد، به طوری که کاهنان به سبب ابر نتوانستند بایستند و خدمت کنند، زیرا جلال خداوند خانه خدا را پر کرده بود. دوم تواریخ ۵: ۱۳-۱۴

علاوه بر این، تو ایشان را در روز به وسیله ستون ابر و در شب به وسیله ستون آتش هدایت کردی تا راهی را که باید بروند به ایشان روشن کنی. اما تو به رحمتهای بیشمارت ایشان را در بیابان ترک نکردی. ستون ابر در روز از ایشان دور نشد تا ایشان را در راه هدایت کند و نه ستون آتش در شب تا به ایشان روشنایی و راهی را که باید بروند نشان دهد. نحمیا ۹:۱۲،۱۹

شعر

بگذار تاریکی و سایه مرگ آن را لکهدار کند؛ بگذار ابری بر آن سایه افکند؛ بگذار سیاهی روز آن را بترساند.)ایوب ۳:۵(

همانطور که ابر پراکنده و ناپدید میشود، همانطور هم کسی که به گور فرو میرود، دیگر برنخواهد آمد. ایوب ۷:۹

اگرچه جلال او تا به آسمانها بلند شود و سرش به ابرها برسد، اما او مانند فضلهاش برای همیشه نابود خواهد شد. کسانی که او را دیدهاند خواهند گفت: او کجاست؟ ایوب ۲۰: ۶-۷

و تو میگویی خدا از کجا میداند؟ آیا میتواند از میان ابر غلیظ داوری کند؟ ابرهای غلیظ او را میپوشانند، پس نمیبیند و در مدار آسمان سیر میکند. ایوب ۲۲:۱۳-۱۴

آبها را در ابرهای غلیظ خود میبندد و ابر زیر آنها شکافته نمیشود. او روی تخت خود را نگه میدارد و ابر خود را بر آن میگستراند. ایوب ۲۶:۸-۹

وحشتها مرا فرا گرفتهاند؛ همچون باد، جان مرا میرباید و سعادتم همچون ابری میگذرد.)ایوب 30:15(

به آسمان بنگر و ببین، و ابرها را ببین که از تو بلندترند. ایوب ۳۵:۵

که ابرها بر انسان به فراوانی میریزند و میچکانند. آیا کسی میتواند پراکندگی ابرها یا سر و صدای خیمهاش را بفهمد؟ او نور را با ابرها میپوشاند و به آن فرمان میدهد که به وسیله ابری که در میان میآید، نتابد. ایوب ۳۶:۲۸-۲۹،۳۲

همچنین با آبیاری، ابرهای غلیظ را خسته میکند و ابرهای درخشان خود را میپراکند. آیا میدانی خدا چه زمانی آنها را مرتب کرد و نور ابر خود را تاباند؟ آیا از توازن ابرها و کارهای شگفتانگیز او که در دانش کامل است، آگاهی؟ و اکنون مردم نور درخشانی را که در ابرهاست نمیبینند، بلکه باد میوزد و آنها را پاک میکند. ایوب ۳۷:۱۱،۱۵-۱۶،۲۱

وقتی ابر را جامهای برای آن ساختم و تاریکی غلیظ را قنداقهای برای آن، آیا میتوانی آواز خود را به ابرها بلند کنی تا فراوانی آبها تو را بپوشاند؟ کیست که ابرها را با حکمت بشمارد؟ یا کیست که بتواند بطریهای آسمان را نگه دارد؟ ایوب ۳۸:۹،۳۴،۳۷

او تاریکی را جایگاه پنهان خود ساخت؛ سایبان او گرداگردش آبهای تیره و ابرهای غلیظ آسمان بود. در روشنایی که پیش روی او بود، ابرهای غلیظ او، تگرگ و زغالهای آتش، عبور کردند. مزامیر ۱۸:۱۱-۱۲

ای خداوند، رحمت تو در آسمانهاست و وفاداری تو تا به ابرها میرسد. مزامیر ۳۶:۵

زیرا رحمت تو تا آسمانها عظیم است و راستی تو تا ابرها. مزامیر ۵۷:۱۰

قدرت را به خدا نسبت دهید: جلال او بر اسرائیل است و قدرت او در ابرها. مزامیر ۶۸:۳۴

ابرها آب ریختند؛ آسمانها آواز سر دادند؛ تیرهای تو نیز به پرواز درآمدند. مزامیر ۷۷:۱۷

در روز نیز ایشان را با ابر و تمام شب با نور آتش هدایت کرد. اگرچه ابرها را از بالا فرمان داده بود و درهای آسمان را گشوده بود، مزامیر ۷۸:۱۴،۲۳

ابرها و تاریکی گرداگرد اوست: عدالت و انصاف، جایگاه تخت اوست. مزامیر ۹۷:۲

او در ستون ابر با ایشان سخن گفت و ایشان شهادات و فرایضی را که به ایشان داده بود، نگاه داشتند. مزامیر ۹۹:۷

آن که تیرهای اتاقهای خود را در آبها مینهد، آن که ابرها را عرابه خود میسازد، آن که بر بالهای باد گام برمیدارد: مزامیر ۱۰۴:۳

او ابری را برای پوشش گسترانید و آتشی را تا در شب روشنایی دهد. مزامیر ۱۰۵:۳۹

زیرا رحمت تو عظیم است، فوق آسمانها، و راستی تو تا به ابرها میرسد. مزامیر ۱۰۸:۴

که آسمان را با ابرها میپوشاند، که باران را برای زمین آماده میکند، که علف را بر کوهها میرویاند. مزامیر ۱۴۷:۸

به دانش او ژرفاها شکافته میشوند، و ابرها شبنم میریزند. امثال ۳:۲۰

آنگاه که ابرها را در بالا استوار ساخت: آنگاه که چشمههای ژرفا را استوار ساخت: امثال ۸:۲۸

در نور چهره پادشاه حیات است، و خشنودی او مانند ابر بارانِ آخر. امثال ۱۶:۱۵

هر که به بخشش دروغین خود ببالد، مانند ابر و بادی است که باران نمیبارد. امثال ۲۵:۱۴

اگر ابرها پر از باران باشند، خود را بر زمین خالی میکنند؛ و اگر درخت به سمت جنوب یا به سمت شمال بیفتد، در همان جایی »که درخت افتاده است، همانجا خواهد ماند. آنکه به باد نگاه میکند، نخواهد کاشت و آنکه به ابرها نظر میکند، نخواهد درود جامعه ۱۱: ۳-۴

تا زمانی که خورشید یا نور یا ماه یا ستارگان تاریک نشوند و ابرها پس از باران برنگردند. جامعه ۱۲:۲

پیامبران پ

و خداوند بر هر مسکن کوه صهیون و بر محفلهایش، ابر و دودی در روز و درخشش آتشی مشتعل در شب خواهد آفرید، زیرا بر تمامی جلال، دفاعی خواهد بود. اشعیا ۴:۵

و آن را ویران خواهم کرد؛ نه هرس خواهد شد و نه کنده خواهد شد؛ بلکه خار و خس در آن خواهد رویید؛ و به ابرها نیز فرمان خواهم داد که بر آن باران نبارند. اشعیا ۵:۶

.خداوند دیرخشم و بسیار قدرتمند است و هرگز شریران را تبرئه نخواهد کرد
،خداوند در گردباد و طوفان راه خود را دارد
و ابرها خاکِ پایِ او هستند.)ناحوم ۳:۱(

از بلندی ابرها بالا خواهم رفت؛ مانند والاترین خواهم بود. اشعیا ۱۴:۱۴

زیرا خداوند به من چنین گفته است: »آرام خواهم گرفت و در مسکن خود، همچون گرمای شفاف بر گیاهان و مانند ابر شبنم در گرمای درو، خواهم اندیشید.« اشعیا ۴:۱۸

وحی مصر. اینک خداوند بر ابر تیزپا سوار شده، به مصر خواهد آمد و بتهای مصر از حضور او متزلزل خواهند شد و دل مصر در میانش گداخته خواهد شد. اشعیا ۱:۱۹

تو سر و صدای غریبهها را مانند گرما در جای خشک فرو خواهی نشاند، حتی گرما با سایه ابر: شاخهی ستمگران پست خواهد شد. اشعیا ۵:۲۵

من گناهان تو را مانند ابری غلیظ و گناهانت را مانند ابری محو کردم، پس به سوی من بازگرد، زیرا من تو را فدیه دادهام. اشعیا ۲۲:۴۴

اینها کیستند که چون ابر و چون کبوتران به سوی پنجرههایشان پرواز میکنند؟ اشعیا ۸:۶۰

اینک او مثل ابرها میآید و ارابههایش مانند گردباد و اسبهایش از عقاب تیزروترند. وای بر ما زیرا که غارت شدهایم. ارمیا ۱۳:۴

چگونه خداوند در خشم خود دختر صهیون را با ابری پوشانید و زیبایی اسرائیل را از آسمان به زمین انداخت و در روز خشم خود، جایگاه زیر پای خود را به یاد نیاورد! مراثی ۱:۲

تو خود را با ابر پوشاندی تا دعای ما از تو نگذرد. مراثی ۴۴:۳

،و نگاه کردم و اینک گردبادی از شمال آمد، ابری عظیم، و آتشی که خود را میپوشاند، و درخشندگیای گرداگرد آن و از میانش مانند رنگ کهربا، از میان آتش. مانند نمایش رنگینکمانی که در روز باران در ابر است، نمایش درخشندگی گرداگرد نیز چنین .بود. این نمایش شباهت جلال خداوند بود. و چون آن را دیدم، به روی خود افتادم و صدای کسی را شنیدم که سخن میگفت حزقیال ۱: ۲۸،۴

و هفتاد مرد از مشایخ خاندان اسرائیل پیش روی ایشان ایستاده بودند، و در میان ایشان یازنیا پسر شافان ایستاده بود، و هر کس مجمر خود را در دست داشت، و ابری غلیظ از بخور بالا میرفت. حزقیال ۱۱:۸

و چون آن مرد داخل شد، کروبیان در سمت راست خانه ایستاده بودند و ابر، صحن درونی را پر کرد. آنگاه جلال خداوند از بالای کروبی بالا رفت و بر آستانه خانه قرار گرفت و خانه از ابر پر شد و حیاط از درخشش جلال خداوند مملو گشت. حزقیال ۱۰: ۳-۴

زیرا آن روز نزدیک است، حتی روز خداوند نزدیک است، یک روز ابری؛ آن زمان، زمان امتها خواهد بود. در تَحَفْنَحیس نیز روز تاریک خواهد شد، هنگامی که یوغهای مصر را در آنجا بشکنم و شکوه قدرتش در او پایان یابد. ابری او را خواهد پوشاند و دخترانش به اسارت خواهند رفت. حزقیال 30 :3،18

و هنگامی که تو را بیرون کنم، آسمان را خواهم پوشاند و ستارگانش را تاریک خواهم ساخت؛ خورشید را با ابر خواهم پوشاند و ماه نور خود را نخواهد داد. حزقیال ۷:۳۲

همانطور که چوپانی در میان گوسفندان پراکندهاش به دنبال گلهاش میگردد، من نیز گوسفندانم را جستجو خواهم کرد و آنها را از هر جایی که در روز ابری و تاریک پراکنده شدهاند، رهایی خواهم بخشید. حزقیال ۱۲:۳۴

تو و تمام لشکرت و قومهای بسیاری که با تو هستند، مانند طوفان برخواهید خاست و مانند ابری زمین را خواهید پوشانید. و تو مانند ابری بر قوم من اسرائیل خواهی آمد تا زمین را بپوشانی؛ این در روزهای آخر خواهد بود و من تو را بر سرزمین خود خواهم آورد تا امتها مرا بشناسند، هنگامی که من در تو، ای جوج، در برابر چشمان ایشان تقدیس شوم. حزقیال ۳۸: ۹،۱۶

.در رؤیاهای شب دیدم که اینک کسی مانند پسر انسان با ابرهای آسمان آمد و نزد قدیم الایام رسید و او را به حضور وی آوردند دانیال ۱۳:۷

.ای افرایم، با تو چه کنم؟ ای یهودا، با تو چه کنم؟ زیرا خوبی تو مانند ابر صبحگاهی است و مانند شبنم صبحگاهی که میگذرد هوشع ۴:۶

بنابراین، آنها مانند ابر صبحگاهی و مانند شبنم صبحگاهی که میگذرد، و مانند کاهی که با گردباد از زمین پراکنده میشود و مانند دودی که از دودکش بیرون میآید، خواهند بود. هوشع ۳:۱۳

روزی از تاریکی و ظلمت، روزی از ابرها و ظلمت غلیظ، همچون بامدادی که بر کوهها گسترده میشود: مردمی بزرگ و نیرومند؛ هرگز مانند آن نبوده و پس از آن نیز تا سالهای نسلهای بسیار، نخواهد بود. یوئیل ۲:۲

خداوند دیرخشم و بسیار قدرتمند است و هرگز شریران را تبرئه نمیکند. راه خداوند در گردباد و طوفان است و ابرها خاک پای او میباشند. ناحوم ۳:۱

آن روز، روز غضب است، روز پریشانی و اضطراب، روز ویرانی و خرابی، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرها و تاریکی غلیظ. صفنیا ۱۵:۱

در زمان باران آخر از خداوند باران بخواهید؛ پس خداوند ابرهای درخشان خواهد ساخت و از آنها باران فراوان به هر علفزار در صحرا خواهد داد. زکریا ۱:۱۰

انجیلها

هنوز سخن میگفت که ناگاه ابری درخشان ایشان را در بر گرفت و ندایی از ابر آمد که میگفت: »این است پسر حبیب من که از او خشنودم؛ به او گوش دهید.« متی ۵:۱۷

و آنگاه علامت پسر انسان در آسمان پدیدار خواهد شد و آنگاه جمیع طوایف زمین سوگواری خواهند کرد و پسر انسان را خواهند دید که با قدرت و جلال عظیم بر ابرهای آسمان میآید. متی ۳۰:۲۴

عیسی به او گفت: » تو گفتی، اما من به شما میگویم که از این پس پسر انسان را خواهید دید که بر دست راست قدرت نشسته و بر ابرهای آسمان میآید.« متی ۶۴:۲۶

و ابری بر ایشان سایه افکند و ندایی از ابر آمد که این پسر حبیب من است، از او بشنوید. مرقس ۷:۹

و آنگاه پسر انسان را خواهند دید که با قدرت و جلال عظیم بر ابرها میآید. مرقس ۲۶:۱۳

و عیسی گفت: من هستم؛ و پسر انسان را خواهید دید که بر دست راست قدرت نشسته و بر ابرهای آسمان میآید. مرقس ۶۲:۱۴

همچنان که او چنین میگفت، ابری آمد و ایشان را در سایه افکند؛ و چون داخل ابر شدند، ترسان گشتند. و ندایی از ابر در رسید که »این پسر حبیب من است، از او بشنوید.« لوقا ۹: ۳۴ـ۳۵

.و همچنین به مردم گفت: » وقتی ابری را میبینید که از مغرب برمیخیزد، بیدرنگ میگویید: باران خواهد بارید.« و چنین میشود لوقا ۵۴:۱۲

و آنگاه پسر انسان را خواهند دید که با قدرت و جلال عظیم بر ابری میآید. لوقا ۲۷:۲۱

.خداوند دیرخشم و بسیار قدرتمند است و هرگز شریران را تبرئه نخواهد کرد
،خداوند در گردباد و طوفان راه خود را دارد
و ابرها خاکِ پایِ او هستند.)ناحوم ۱:۳(

و چون این سخنان را گفت، در حالی که ایشان مینگریستند، به بالا برده شد و ابری او را از چشمان ایشان در ربود. اعمال رسولان ۱:۹

رسالهها

گذشته از این، ای برادران، نمیخواهم شما بیخبر باشید که همه پدران ما زیر ابر بودند و همه از دریا عبور کردند. و همه در ابر و دریا به موسی تعمید یافتند. اول قرنتیان ۱۰: ۱-۲

آنگاه ما که زنده و باقی هستیم، با ایشان در ابرها ربوده خواهیم شد تا خداوند را در هوا ملاقات کنیم و بدین گونه همیشه با خداوند خواهیم بود. اول تسالونیکیان ۴:۱۷

،پس چون ما نیز با چنین انبوهی از شاهدان احاطه شدهایم، بیایید هر بار سنگین و گناهی را که به آسانی ما را احاطه کرده است کنار بگذاریم و با صبر در میدانی که پیش روی ما قرار گرفته است، بدویم. عبرانیان ۱۲:۱

اینها چاههای بیآب و ابرهای رانده شده توسط طوفان هستند که غبار تاریکی برای همیشه برای آنها محفوظ است. دوم پطرس ۲:۱۷

اینها نقاطی در جشنهای نیکوکاری شما هستند، هنگامی که با شما جشن میگیرند و بدون ترس خود را سیر میکنند: ابرها بدون آب هستند، بادها آنها را به این سو و آن سو میبرند؛ درختانی که میوههایشان خشک شده، بدون میوه، دو بار مرده، از ریشه کنده شدهاند؛ یهودا ۱:۱۲

وحی

.اینک او با ابرها میآید و هر چشمی او را خواهد دید، و آنان که او را نیزه زدند نیز، و همهٔ اقوام زمین برای او ناله خواهند کرد آمین. مکاشفه ۱:۷

و دیدم فرشته زورآور دیگری از آسمان نازل میشود که ابری در بر دارد و رنگینکمانی بر سرش و چهرهاش چون خورشید و پاهایش چون ستونهای آتش است. مکاشفه ۱۰:۱

و صدای بلندی از آسمان شنیدند که به ایشان میگفت: »به اینجا بیایید.« و ایشان در ابری به آسمان بالا رفتند و دشمنانشان ایشان را دیدند. مکاشفه ۱۱:۱۲

و من نگاه کردم و اینک ابری سفید پدیدار شد و بر فراز ابر، کسی شبیه پسر انسان نشسته بود که تاجی طلایی بر سر و داسی تیز در دست داشت. و فرشتهای دیگر از معبد بیرون آمد و با صدای بلند به آن که بر ابر نشسته بود فریاد زد: »داس خود را بیاور و درو کن، زیرا زمان درو رسیده است و محصول زمین رسیده است.« و آن که بر ابر نشسته بود، داس خود را بر زمین آورد و زمین درو شد.« مکاشفه ۱۴: ۱۴-۱۶

آخرالزمان

،پس از این، ابری آبدار از برابر من گذشت و باران فراوانی را با طوفان فرو فرستاد؛ و هنگامی که باران طوفانی فرو نشست قطرات آرام گرفتند. دوم اسدرا ۴:۴۹

با این حال، آیا برای کسی که در معرض خطر است، ورود به این امور آسانتر از آن است که مانند ابری از جهان برود و چیزهایی را که در روزهای آخر اتفاق میافتد، نبیند؟ و او در جواب من گفت: دوم اسدرا ۱۳:۲۰

اینک ابرها از شرق و از شمال تا جنوب، و بسیار هولناک و پر از خشم و طوفان. و بادهای شدید از شرق برمیخیزند و آن را میگشایند؛ و ابری که او در خشم برانگیخته بود و ستارهای که برای ترساندن بادهای شرق و غرب برانگیخته بود، نابود خواهد

شد. ابرهای بزرگ و نیرومند، پر از خشم و ستاره، پف خواهند کرد تا تمام زمین و ساکنان آن را بترسانند؛ و بر هر مکان بلند و برجسته، ستارهای هولناک خواهند ریخت، دوم اسدرا ۳۴:۱۵ ، ۳۹-۴۰

و نام ما به مرور زمان فراموش خواهد شد و هیچ کس اعمال ما را به یاد نخواهد داشت و زندگی ما مانند ردی از ابر خواهد گذشت و مانند مه پراکنده خواهد شد که با پرتوهای خورشید رانده میشود و گرمای آن بر آن غلبه میکند. حکمت سلیمان ۴:۲

آنگاه رعد و برقهای درست به پرواز درخواهند آمد؛ و از ابرها، همچون کمانی که به خوبی کشیده شده باشد، به سوی هدف پرواز خواهند کرد. حکمت سلیمان ۲۱:۵

،چنانکه، ابری بر اردوگاه سایه افکند؛ و هر جا که آب بود، خشکی پدیدار شد؛ و از دریای سرخ راهی بیمانع؛ و از نهر خروشان کشتزاری سبز: حکمت سلیمان ۷:۱۹

وقتی ثروتمندی سخن میگوید، همه سکوت میکنند و آنچه میگوید را ستایش میکنند، اما اگر فقیری سخن بگوید، میگویند: »این چه کسی است؟« و اگر بلغزد، به سرنگونی او کمک میکنند.)کتاب جامعه ۲۳:۱۳(

من از دهان خدای متعال بیرون آمدم و زمین را مانند ابری پوشاندم. من در جاهای بلند ساکن بودم و تخت من در ستونی از ابر قرار دارد. جامعه ۳:۲۴-۴

کسی که خداوند را خدمت میکند، مورد لطف قرار خواهد گرفت و دعای او تا ابرها خواهد رسید. دعای فروتنان ابرها را میشکافد و تا نزدیک نشود، او تسلی نخواهد یافت و نخواهد رفت، تا زمانی که حضرت اعلی نبیند تا به عدالت داوری کند و داوری را اجرا نماید. رحمت در زمان مصیبت، مانند ابرهای باران در زمان خشکسالی، مناسب است. جامعه ۱۶:۳۵-۱۷،۲۰

از این طریق گنجینهها گشوده میشوند و ابرها مانند پرندگان به پرواز در میآیند. او با قدرت عظیم خود ابرها را محکم میکند و دانههای تگرگ خرد میشوند.)کتاب جامعه ۱۴:۴۳-۱۵(

صدایش را به او رساند و او را به ابر تاریک برد و احکامی را پیش رویش به او داد، یعنی شریعت حیات و دانش را، تا عهدهای خود را به یعقوب و احکام خود را به اسرائیل بیاموزد.)کتاب جامعه ۵:۴۵(

او مانند ستاره صبح در میان ابر و مانند ماه در هنگام کامل شدن ماه بود؛ مانند خورشیدی که بر معبد حضرت اعلی میدرخشد و مانند رنگینکمان که در ابرهای درخشان نور میدهد؛ و مانند درخت زیتون زیبایی که میوه میدهد و مانند درخت سروی که تا ابرها رشد میکند.)کتاب جامعه ۶:۵۰-۷،۱۰(

کیست که به آسمان رفته، او را برداشته و از ابرها پایین آورده است؟ باروک ۲۹:۳

و هنگامی که خداوند به ابرها فرمان میدهد که بر فراز تمام جهان حرکت کنند، آنها طبق فرمان عمل میکنند. نامه ارمیا ۶۲:۱

ای آذرخشها و ابرها، خداوند را ستایش کنید. او را تا ابد برتر از همه ستایش و تمجید کنید. دعای عزریا ۵۱:۱

چون این امر انجام شد و زمان درخشیدن خورشید که پیش از آن در ابر پنهان بود فرا رسید، آتش بزرگی افروخته شد، به طوری که همه شگفتزده شدند. دوم مکابیان ۲۲:۱

آنگاه خداوند این چیزها را به ایشان نشان خواهد داد و جلال خداوند و ابر نیز ظاهر خواهند شد، چنانکه در زمان موسی و هنگامی که سلیمان خواست آن مکان به طور محترمانه تقدیس شود. دوم مکابیان ۸:۲

خنوخ

تابستان و زمستان را بنگرید، که چگونه تمام زمین از آب پر شده است، و ابرها و شبنم و باران بر آن میبارد.)خنوخ ۳:۲(

و بیخدایی زیادی رواج یافت و مرتکب زنا شدند و گمراه گشتند و در تمام راههای خود فاسد شدند. سمجازا جادوگری و ریشهکنی گیاهان را آموخت، آرماروس حل کردن جادوگریها را، باراقیجال طالعبینی را، کوکابیل صورتهای فلکی را، حزقییل ،دانش ابرها را، اراقییل نشانههای زمین را، شمسییل نشانههای خورشید را و ساریئیل مسیر ماه را. و چون آدمیان هلاک میشدند فریاد میزدند و فریادشان به آسمان میرسید... . خنوخ ۲:۸

و رؤیا به من چنین نشان داده شد: اینک، در رؤیا ابرها مرا فرا خواندند و مه مرا فرا خواند، و مسیر ستارگان و برقها مرا شتابان و سریع کرد، و بادها در رؤیا مرا به پرواز درآوردند و مرا به بالا بردند و به آسمان بردند. خنوخ ۸:۱۴

من بادهای روی زمین را دیدم که ابرها را حمل میکردند: من مسیرهای فرشتگان را دیدم. من در انتهای زمین، آسمان بالا را دیدم. خنوخ ۵:۱۸

مانند جویباری خروشان که به سمت شمال غربی جاری باشد، باعث میشد ابرها و شبنم از هر سو بالا بروند. انوخ ۳:۲۸

و در آنجا چشمان من اسرار آذرخش و رعد و اسرار بادها را دید که چگونه برای وزیدن بر زمین تقسیم میشوند، و اسرار ابرها و شبنم را، و در آنجا دیدم که از کجا در آن مکان جاری میشوند و از کجا زمین غبارآلود را اشباع میکنند. و در آنجا اتاقکهای بستهای را دیدم که بادها از آنها منشعب میشوند، اتاقک تگرگ و بادها، اتاقک مه و ابرها، و ابر آن از آغاز جهان بر فراز زمین معلق است. خنوخ ۴۱:۳-۴

و روح شبنم در کرانههای آسمان مسکن دارد و به حجرههای باران متصل است و مسیر آن در زمستان و تابستان است و ابرهای آن و ابرهای مه به هم پیوستهاند و یکی به دیگری میدهد. خنوخ ۲۰:۶۰

و از دروازه میانی، سلامتی و باران و شبنم و رفاه در جهت مستقیم میآیند؛ و از دروازه سوم در غرب، ابر و یخبندان، برف و باران، شبنم و ملخ میبارد.)خنوخ ۱۱:۷۶(

و ربع چهارم، که شمال نام دارد، به سه بخش تقسیم میشود: بخش اول برای سکونت انسانها است؛ و بخش دوم شامل دریاهای آب، پرتگاهها، جنگلها، رودخانهها، تاریکی و ابرها است؛ و بخش سوم شامل باغ پارسایی است.)خنوخ ۳:۷۷(

کاش چشمانم ابری از آب میبود تا بر تو گریه کنم و اشکهایم را چون ابری از آب بریزم تا از اندوه قلبم آرام گیرم! خنوخ ۱:۹۵

و او هر ابر و مه و شبنم و باران را احضار خواهد کرد تا علیه شما شهادت دهند؛ زیرا همه آنها به خاطر شما از نزول بر شما باز داشته خواهند شد و گناهان شما را به یاد خواهند آورد.)خنوخ ۱۱:۱۰۰(

و در آنجا چیزی شبیه ابری نامرئی دیدم؛ زیرا به دلیل عمقش نمیتوانستم نگاه کنم، و شعلهای از آتش دیدم که به روشنی میدرخشید، و چیزهایی مانند کوههای درخشان که در اطراف میچرخیدند و به این سو و آن سو میرفتند.)خنوخ ۴:۱۰۸(

جاشر

و به او گفت: »اکنون پسرت، یگانه پسرت که او را دوست میداری، یعنی اسحاق را بردار و به سرزمین موریا برو و او را در آنجا برای قربانی سوختنی بر یکی از کوههایی که به تو نشان داده خواهد شد، تقدیم کن، زیرا در آنجا ابری و جلال خداوند را خواهی دید.« و ستونی از آتش بر او ظاهر شد که از زمین تا آسمان امتداد داشت، و ابری از جلال بر کوه، و جلال خداوند در ابر دیده شد. و ابراهیم به اسحاق گفت: »پسرم، آیا در آن کوهی که ما از دور میبینیم، آنچه را که من بر آن میبینم، میبینی؟« و اسحاق در جواب به پدرش گفت: »من اینک ستونی از آتش و ابری میبینم و جلال خداوند بر ابر دیده میشود.« یاشر ۲۳:۲،۴۲-۴۴

و جلال خداوند بر کوه سینا قرار گرفت، و او موسی را فراخواند، و موسی در میان ابری آمد و از کوه بالا رفت. یاشر ۸:۸۲

و در روز بیستم ماه، ابر از روی خیمه شهادت برداشته شد. در آن زمان، بنیاسرائیل سفر خود را از صحرای سینا ادامه دادند و سه روز سفر کردند و ابر بر صحرای فاران قرار گرفت. در آنجا خشم خداوند بر اسرائیل افروخته شد، زیرا آنها با درخواست گوشت از خداوند، خشم خود را برانگیخته بودند تا از او بخورند.)یاشر ۲۵:۸۳-۲۶(

.خداوند دیرخشم و بسیار قدرتمند است و هرگز شریران را تبرئه نخواهد کرد
،خداوند در گردباد و طوفان راه خود را دارد
و ابرها خاکِ پایِ او هستند.)ناحوم ۱:۳(

و خداوند در خیمه در ستونی از ابر ظاهر شد و ستون ابر بر در خیمه قرار داشت. یاشر ۲:۸۷

جوبیلیها

و موسی به کوه خدا بالا رفت و جلال خداوند بر کوه سینا قرار گرفت و شش روز ابری بر آن سایه افکند. و در روز هفتم از میان ابر، موسی را فراخواند و جلوه جلال خداوند مانند آتشی شعلهور بر قله کوه بود. یوبیل ۱:۲-۳

،زیرا در روز اول، آسمانهای بالا و زمین و آبها و همه ارواحی که در حضور او خدمت میکنند را آفرید - فرشتگان حضور فرشتگان تقدیس، فرشتگان روح آتش، فرشتگان روح بادها، فرشتگان روح ابرها، تاریکی، برف و تگرگ و یخبندان، فرشتگان صداها و رعد و برق، فرشتگان ارواح سرما و گرما، زمستان و بهار و پاییز و تابستان و همه ارواح مخلوقات خود را که در آسمانها و زمین هستند. او ورطهها و تاریکی، شامگاه و شب، و روشنایی، سپیده دم و روز را که با دانش قلب خود آماده کرده است، آفرید. یوبیل ۲:۲

،او رنگینکمان خود را در ابر قرار داد تا نشانهای از عهد ابدی باشد که دیگر در تمام دوران زمین، طوفانی که آن را ویران کند نخواهد آمد.)یوبیل ۶:۱۶(

و ابری از کلاغها آمد تا بذر را بخورد، و ابرام قبل از اینکه آنها روی زمین بنشینند، به استقبال آنها دوید و قبل از اینکه آنها روی زمین بنشینند تا بذر را بخورند، به آنها فریاد زد و گفت: »پایین نیایید. به جایی که از آنجا آمدهاید برگردید.« و آنها برگشتند. و او در آن روز ابرهای کلاغها را هفتاد بار برگرداند، و از تمام کلاغها در تمام سرزمینی که ابرام آنجا بود، حتی یکی 18-19 :هم آنجا ساکن نشد. یوبیل 11

کتابهای گمشدهی کتاب مقدس

یوسف گفت: »اما همچنان که میرفتم، به آسمان نگاه کردم و ابرها را دیدم که شگفتزده شده بودند و پرندگان آسمان که در میان پروازشان ایستاده بودند.«)پروتِوانگلیون ۱۳:۲(

سپس ابری درخشان بر غار سایه افکند و قابله گفت: »امروز روح من متعالی شده است، زیرا چشمانم چیزهای شگفتانگیزی دیده است و نجات برای اسرائیل به ارمغان آمده است.« اما ناگهان ابر به نوری عظیم در غار تبدیل شد، به طوری که چشمان آنها نتوانست آن را تحمل کند. پروتِوانگلیون ۱۴:۱۰-۱۱

ما تاکنون اینجا بودهایم و طعم مرگ را نچشیدهایم، اما اکنون در شرف بازگشت به هنگام ظهور دجال هستیم، در حالی که به آیات و معجزات الهی مسلح هستیم، تا با او در نبرد شرکت کنیم و در اورشلیم به دست او کشته شویم و پس از سه روز و نیم دوباره زنده به ابرها برده شویم. انجیل نیقودیموس ۲۰:۴

سپس مردم توده را آتش زدند؛ اگرچه شعله بسیار بزرگ بود، اما به او نرسید، زیرا خدا بر او رحم کرد و باعث شد که از زمین زیرین فوران بزرگی رخ دهد و ابری از بالا باران و تگرگ زیادی ببارد.)اعمال رسولان پولس و تکلا ۵:۱۵(

،اما ماهیها)گوسالههای دریایی(وقتی روشنایی و آتش را دیدند، کشته شدند و مرده روی سطح آب شنا کردند و ابری از آتش تکلا را احاطه کرد، به طوری که همانطور که حیوانات نمیتوانستند به او نزدیک شوند، مردم نیز نمیتوانستند برهنگی او را ببینند. اعمال رسولان پولس و تکلا 9:9

وقتی از آنجا رفت، به سلوکیه رفت و بسیاری را در شناخت مسیح روشن کرد. و ابری درخشان او را در سفرش هدایت کرد. و پس از رسیدن به سلوکیه، به مکانی در خارج از شهر، تقریباً به مسافت یک فرسخ، رفت، زیرا از ساکنان آنجا میترسید، زیرا آنها بتپرست بودند. و)توسط ابر(او را به کوهی به نام کالامون یا رودئون هدایت کردند. او در آنجا سالها اقامت داشت و وسوسههای شدید شیطان را تحمل کرد، که او به طرز شایستهای، با کمکی که از مسیح داشت، آنها را تحمل کرد. اعمال پولس و 11-14 :تکلا 10

ما در فهم خود ناقص بودیم؛ سنگ و چوب، طلا و نقره و برنج، ساخته دست بشر را میپرستیدیم؛ و تمام زندگی ما چیزی جز مرگ نبود. بنابراین، چون تاریکی ما را فرا گرفته بود و چنین مهی پیش چشمان ما بود، به بالا نگریستیم و به اراده او ابری را که ما را احاطه کرده بود، کنار زدیم. زیرا او بر ما رحم کرد و با دل خود به سوی ما آمد و ما را نجات داد؛ زیرا در ما گمراهی و نابودی بسیار دید؛ و دید که ما جز از طریق او امیدی به نجات نداریم. دوم قرنتیان ۱:۷-۹

و مرد با زن نه مرد است و نه زن؛ - منظور او این است؛ او خشم ما را مرد و شهوت ما را زن مینامد. بنابراین، وقتی مردی به جایی میرسد که نه تابع یکی از این دو است و نه تابع دیگری)که هر دو، به دلیل رواج رسم و تربیت بد، عقل را تیره و تار میکنند(، بلکه با کنار زدن غبار ناشی از آنها و پر شدن از شرم، با توبه، هم روح و هم جان خود را در اطاعت از عقل متحد کرده است. پس، همانطور که پولس میگوید، در ما نه مرد است و نه زن. دوم کلمنت به قرنتیان ۵:۴-۶

همانطور که او در آن زمان مانند آنچه در زمین بود خواهد بود، به یهودیان از قبل دستور داده شده بود که دو بز زیبا و برابر را بگیرند. تا وقتی که نجات دهنده ما را در آینده در ابرهای آسمان ببینند، از شباهت بزها شگفت زده شوند. رساله عمومی برنابا 6:12

کتابهای فراموششدهی عدن

اما وقتی شیطان حیلهگر دید که آنها به باغ میروند، لشکر خود را جمع کرد و بر ابری ظاهر شد تا آنها را فریب دهد. 1 کتاب آدم و حوا 28:1

خداوند همچنین به من گفت: اگر توان راه رفتن نداری، ابری میفرستم تا تو را بردارد و در ورودی غارشان فرود آورد؛ سپس ابر برمیگردد و تو را آنجا میگذارد. و اگر آنها با تو بیایند، ابری میفرستم تا تو و آنها را بردارد. سپس او به ابری فرمان داد و آن 23-25 :ابر مرا برداشت و نزد تو آورد؛ و سپس برگشت. 1 کتاب آدم و حوا 60

وقتی خنوخ به پسرانش گفت، فرشتگان او را بر بالهای خود گرفتند و به آسمان اول بردند و او را روی ابرها گذاشتند. و من آنجا نگاه کردم، و دوباره بالاتر نگاه کردم، و اثیر را دیدم، و آنها مرا در آسمان اول قرار دادند و دریایی بسیار بزرگ، بزرگتر از دریای زمینی، به من نشان دادند. اسرار خنوخ ۱:۳

و در اینجا به پایین نگاه کردم و گنجینههای برف و فرشتگانی را که از انبارهای وحشتناک آنها نگهداری میکنند و ابرهایی را که از آنها بیرون میآیند و به آنها وارد میشوند، دیدم. اسرار خنوخ ۱:۵

و یکی از فرشتگان، از میان فرشتگانی که با فرشتگان زیردست خود از مقام خود روی گردانده بودند، اندیشهای محال در سر پروراند که تخت خود را بالاتر از ابرها بر فراز زمین قرار دهد تا از نظر مقام با قدرت من برابر شود. اسرار خنوخ ۳:۲۹

)جمعه(در روز ششم به خرد خود فرمان دادم که انسان را از هفت قوام بیافریند: یک، گوشت او را از زمین؛ دو، خون او را از شبنم؛ سه، چشمانش را از خورشید؛ چهار، استخوانهایش را از سنگ؛ پنج، هوش او را از سرعت فرشتگان و از ابر؛ شش، رگها و موهایش را از علف زمین؛ هفت، روح او را از نفس من و از باد. اسرار انوخ 30:10

شما سخنان لبهای مرا میشنوید، همانطور که من سخنان خداوند را شنیدم، مانند رعد عظیم که بیوقفه با ابرهای پراکنده همراه است. اسرار خنوخ ۷:۳۹

و من دایره خورشید و پرتوهای آن را اندازه گرفتم، ساعتها را شمردم، و همچنین همه چیزهایی را که بر روی زمین میگذرند نوشتم، چیزهایی را که تغذیه میشوند نوشتم، و همه دانههای کاشته شده و کاشته نشده، که زمین تولید میکند و همه گیاهان، و هر علف و هر گل، و بوهای شیرین آنها، و نامهای آنها، و محل سکونت ابرها، و ترکیب آنها، و بالهای آنها، و اینکه چگونه باران و قطرات باران را حمل میکنند. و من همه چیز را بررسی کردم، و راه رعد و برق را نوشتم، و آنها کلیدها و نگهبانان آنها، ظهور ،آنها، راهی که میروند را به من نشان دادند. آن به اندازه)به آرامی(با زنجیری رها میشود، مبادا با زنجیری سنگین و خشونت ابرهای خشمگین را فرو بریزد و همه چیز را روی زمین نابود کند. من گنجینههای برف و انبارهای هوای سرد و یخبندان را نوشتم، و کلیددار فصل آنها را مشاهده کردم، او ابرها را با آنها پر میکند، و گنجینهها را تمام نمیکند. اسرار خنوخ ۵:۴۰-۷

.خداوند دیرخشم و بسیار قدرتمند است و هرگز شریران را تبرئه نخواهد کرد
،خداوند در گردباد و طوفان راه خود را دارد
و ابرها خاکِ پایِ او هستند.)ناحوم ۱:۳(

آزاردهندگان من خواهند آمد و مرا نخواهند دید: ابری از تاریکی بر چشمانشان خواهد افتاد و هوای تاریکی غلیظ آنها را تاریک خواهد کرد.)غزل سلیمان ۵: ۴-۵(

شبنم خداوند را در سکوت بر من چکاند: و ابر آرامش را بر سرم برافراشت که پیوسته از من محافظت میکرد؛ این برای من نجاتبخش بود: همه چیز متزلزل شد و همه ترسیدند؛ قصاید سلیمان ۳۵: ۱-۳

زیرا مطابق عظمت حضرت اعلی، مرا آفرید و مانند تازگی خود، مرا تجدید کرد؛ و از کمال خود مرا مسح نمود؛ و من یکی از همسایگان او شدم؛ و دهانم مانند ابری از شبنم باز شد، و قلبم مانند جویباری از عدالت جاری گشت، و دسترسی من به او در آرامش بود؛ و من به وسیله روح حکومت او استوار گشتم. هللویاه. قصاید سلیمان ۳۶: ۵-۸

آسمان در ایام او شادی خواهد کرد و زمین شادمان خواهد شد و ابرها به وجد خواهند آمد. و دانش خداوند مانند آب دریاها بر زمین ریخته خواهد شد. و فرشتگان جلال حضور خداوند از او شادمان خواهند شد. عهد لاویان ۱۸:۵-۲۰